

MEOSZ OTTI SAJTÓFIGYELÉS

A Magyar médiában a mozgáskorlátozottakról és a MEOSZ interaktív portálján a 108 egyesület által közölt információk tallózása

A sajtóban megjelent információk -- MÉDIA HÍREK ---

Új elnököt és tisztségviselőket választott a MEOSZ

Hegedüs Lajos, aki három cikluson, tizennyolc éven át vezette a MEOSZ-t, nem indult a tisztségért.

Új tisztségviselőket választott a szervezet irányítására és ellenőrzésére a Mozgáskorlátozottak Egyesületeinek Országos Szövetsége (MEOSZ) pénteki tisztújító küldöttközgyűlésén. A küldöttek két jelölt közül elsőprő többséggel Kovács Ágneszt választották elnöknek, aki a Mozgáskorlátozottak Békés Megyei Egyesületét vezeti - közölte a Mozgáskorlátozottak Egyesületeinek Országos Szövetsége.

A közgyűlés Földesi Erzsébetet és Braun Jánost alelnöknek, Szakáll Istvánt, dr. Chikán Csabát, Székely Józsefet, Szécsényi Lajost, Csiszár Attilát, Bukta Lászlót, Bodor Zoltánt és Mesterházy Zsoltot pedig az elnökség tagjának választotta. A közgyűlés résztvevői megköszönték a leköszönő elnökség és Hegedüs Lajos munkáját, aki várhatóan a jövőben is irányítja majd a Mozgáskorlátozottak Somogy Megyei Egyesületét.

Az ügyvédként dolgozó Hegedüs Lajos, aki maga is mozgássérült, 1997-ben vette át a MEOSZ irányítását, de 37 éve van a mozgássérültek mozgalmában, a MEOSZ alapítói közé tartozik. Elnöksége alatt, a MEOSZ határozott fellépésének köszönhetően született meg a fogyatékos személyek jogairól és esélyegyenlőségéről szóló 1998-as törvény, ami mérföldkő a hazai fogyatékosügyben. Vezetésével a MEOSZ számos, sikeres próbapert indított az akadálymentesítési határidők be nem tartása miatt, és számos demonstrációt szervezett a mozgássérült emberek érdekének védelmében. Hegedüs Lajos a fogyatékosügy egyik elismert hazai szakértője. Közreműködésével honosodott meg a budapesti műszaki egyetemen a rehabilitációs környezettervező mérnöki képzés, ahol tanított is. Tankönyvek társszerzője, számos előadást tartott itthon és külföldön. Létrejötté óta társelnöke az Országos Fogyatékosügyi Tanácsnak, alapítója és elnöke volt a Fogyatékos Emberek Szervezeteinek Tanácsának, alelnöke a Disabled People's Internationalnek (DPI). Jogi és közlekedési üzemmérnöki végzettsége mellett rehabilitációs humán- és műszaki tanácsadó, valamint marketing végzettsége van. Irányításával a MEOSZ hazánk egyik legerősebb civil, érdekvédelmi szervezetévé vált, amely mintegy 150 ezres aktív tagságával a legnagyobbak közé is tartozik.

Az új elnök, Kovács Ágnes 17 éve vezeti a Mozgáskorlátozottak Békés Megyei Egyesületét, ahová súlyosan mozgássérült fia révén érkezett. Irányításával az egyesület – amely elindította és egyik fő mozgatója volt az integrált oktatás megvalósításának Békéscsabán – az egész megyére kiterjedő szolgáltatói hálózatot és intézményrendszert épített ki. A fogyatékosággal élőknek korai fejlesztést, fejlesztő felkészítést, iskolai képzést, konduktív pedagógiai és

nappali intézményi ellátást biztosítanak, emellett támogató szolgálatot és lakóotthont működtetnek.



Ő vezeti a MEOSZ Bice-Bóca Alapítványát a Mozgássérült Gyermekekért, és egy megváltozott munkaképességűeket foglalkoztató céget is irányított éveken át. 16 éve tagja a MEOSZ elnökségének, szakvizsgázott szociális munkás és foglalkoztatási rehabilitációs szakértői végzettsége van, az Országos Fogyatékosügyi Tanács tagja. Nemzetközi és hazai konferenciákon, különböző hazai képzéseken rendszeresen tart előadásokat és képzési anyagok kidolgozásában is részt vesz. Szeretné, ha a fogyatékosügyről való gondolkodás komplexsége válna, mert vallja, hogy minden szakterületnek megvan a fogyatékosügyi vetülete. Célja, hogy a MEOSZ a jövőben is egy erős, összetartó közösség maradjon, amely a mozgássérült emberek érdekében folytatott küzdelméhez szövetségeseket talál az ép és fogyatékos emberek, szervezeteik között egyaránt.

forrás: weborvos

Új irodát kaptak a vakok és gyengélátók Szolnokon

A meglévő mellett újabb irodát vehetett birtokába Szolnokon a Vakok és Gyengélátók Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Egyesülete.

A a Hild Viktor út 1. szám alatti, teljesen megszépült 58 négyzetméteres ingatlan a speciális igényeknek megfelelő környezetet biztosít az ügyfelek fogadásához – mondta el Pesti Zoltánné, az egyesület elnöke a weborvosnak. A helyiséget – a szolnoki önkormányzati testület egyhangú döntését követően – öt évre térítésmentesen biztosította a város. Kialakítása 4 millió forintba került, a kivitelezéshez a Nemzeti Rehabilitációs és Szociális Hivatal 1, míg a Norvég Civil Alap 2,2 millió forint támogatást nyújtott.

Az új irodában egyebek között egy hangstúdiót működtetnek majd, amelyben, Szolnok hangos térképét készítik el, valamint kialakítanak egy speciális szoftverekkel felszerelt számítógépes sarkot és egy konyharészt. A szolnoki Széchenyi városrészben található akadálymentes helyiség birtokbavétele ugyanakkor nem jelenti azt, hogy bezárna a Móra Ferenc úti iroda, ott masszázs- és sportszolgáltatásaik kapnak helyet.

A projekthez kötődően 11 megváltozott munkaképességű ember is álláshoz jut, az új irodában nyolcan, a régiben hárman fognak dolgozni.

forrás: weborvos.hu

Így lesz öregségi nyugdíj a rokkantsági ellátásból

Mit kell tenniük a rokkantsági ellátásban részesülőknek, hogy öregségi nyugdíjat kaphassanak? Cikkünkben megtudhatja, és azt is, miként lehet kiküszöbölni, hogy valaki az új igénye alapján alacsonyabb összegű ellátásban részesüljön.

2012. január 1-jétől az új szabályozás alapján – a megváltozott munkaképességű személyek ellátásairól és egyes törvények módosításáról szóló 2011. évi CXCI. törvény (Mmtv.) – rokkantsági nyugellátás továbbfolyósítására már nincs lehetőség. Ezen időponttól kezdődően azon személyek, akik 2011. december 31-én rokkantsági, baleseti rokkantsági nyugdíjban részesültek, és ebben az időpontban a 62. életévüket már betöltötték – ebbe a csoportba az 1949. december 31-ig született személyek tartoznak –, a korábban megállapított rokkantsági, baleseti rokkantsági nyugellátásukat – hasonlóan a 2011. december 31-én hatályos szabályozáshoz –, automatikusan öregségi nyugdíjként kapják meg. Azon személyek rokkantsági, baleseti rokkantsági nyugellátását, akik 2011. december 31-én még nem töltötték be a 62. életévüket, rokkantsági vagy rehabilitációs ellátásként folyósítják tovább.

Az 1949. december 31-ét követően, de 1955. január 1-jét megelőzően született, és 2011. december 31-én I-III. csoportos rokkantsági, baleseti rokkantsági nyugdíjban részesülő személyek nyugellátását 2012. január 1-jétől már nem saját jogú nyugellátásként folyósítják tovább, ezen időponttól kezdődően – függetlenül azon tényről, hogy az ellátásuk összege nem változott –, már nem minősülnek nyugdíjasnak. Ezért a rájuk irányadó öregségi nyugdíjkorhatáruk betöltésekor lehetőségük nyílik, hogy kérjék az öregségi nyugdíjuk megállapítását.

A fent említett korcsoportba tartozó rokkantsági ellátásban részesülő személyeknek az öregségi nyugdíj igénylésére kétféle lehetőségük nyílik.

Az egyik, hogy a rájuk irányadó öregségi nyugdíjkorhatár betöltésekor a Nyugdíjfolyósító Igazgatóságnak címzett levélben kérik, hogy a rokkantsági ellátásukat azonos összegben öregségi nyugdíjként folyósítsák tovább. Ebben az esetben tehát tényleges nyugdíj-újraszámítás nélkül válnak ismét nyugdíjassá az érintett személyek.

A másik lehetőség, hogy külön erre a célra rendszeresített igénybejelentő lap kitöltésével kérik az öregségi nyugdíj új igényként történő kiszámítását és megállapítását. Ebben az esetben a nyugellátás összegét az új igény elbírálásakor hatályos jogi szabályozás alapján fogják kiszámolni, mely nyugellátás összege eltérhet – akár alacsonyabb összegű is lehet – a korábban megállapított és 2012. január 1-jétől kezdődően már rokkantsági ellátásként továbbfolyósított rokkantsági, baleseti rokkantsági nyugellátás összegénél.

Példa: a 2007. március 1-jétől megállapított rokkantsági nyugellátás során az 1988. január 1-jétől 2007. február 28-áig elért nyugdíjárulék-köteles kereseteket vették figyelembe. Ezzel

szemben, ha az adott személy 2015. március 1-jén betölti a rá irányadó öregségi nyugdíjkorhatárt, és kéri az öregségi nyugdíja megállapítását, akkor már az 1988. január 1-jétől 2015. február 28-ig elért keresetei alapján fogják kiszámítani a nyugellátása alapjául szolgáló havi átlagkeresetét, továbbá a valorizációs szorzókat is a 2015. évi szabályozásnak megfelelően fogják alkalmazni.

Itt kell megjegyezni, hogy amennyiben a korábbi rokkantsági nyugdíjas 2011. december 31-ét követően – már rokkantsági ellátottként – keresőtevékenységet folytat, úgy ezen munkavégzése után további szolgálati időt szerez, és az öregségi nyugdíja kiszámításakor ezen kereseteit is figyelembe veszik majd. Fontos megemlíteni, hogy az új igényként történő nyugdíjszámítás, megállapítás során minden jogosultsági feltételt kell vizsgálni, ami azt jelenti, hogy csak azon személy esetében kerülhet sor az újraszámításra, aki betöltötte a rá irányadó öregségi nyugdíjkorhatárt, rendelkezik legalább 20 év szolgálati idővel, és a nyugellátás újbóli megállapítása napján nem áll biztosításra kötelező jogviszonyban.

A fenti lehetőségekről a Nyugdíjfolyósító Igazgatóság az érintett személyi körnek a rájuk irányadó öregségi nyugdíjkorhatár betöltése előtt két hónappal tájékoztatást nyújt. A tájékoztatás alapján benyújtott öregségi nyugdíjigények elbírálásakor a nyugdíjbiztosítási szervek úgynevezett próbakalkulációt végeznek, amelyben kiszámítják az öregségi nyugdíj várható összegét, és annak eredményéről külön levélben értesítik az adott személyt.

Annak kiküszöbölésére, hogy valaki az új igénye alapján alacsonyabb összegű ellátásban részesüljön, a tájékoztatásban egyértelműen kitérnek arra, hogy mennyi a jelenleg folyósított rokkantsági ellátás és mennyi lenne az új igényként megállapítható öregségi nyugellátás összege. A tájékoztatás alapján az érintett személynek meghatározott határidőn belül nyilatkoznia kell arról, hogy a folyósított rokkantsági ellátásának azonos összegben öregségi nyugdíjként történő továbbfolyósítását, vagy az új összegben kiszámított öregségi nyugdíjat kívánja-e igénybe venni.

Fontos hangsúlyozni, hogy a fent említett újraszámításra, és annak alapján történő választási lehetőségre, valamint a saját jogú nyugdíjas státusz visszaállítására kizárólag abban az esetben nyílik lehetőség, ha az adott személyek a Nyugdíjfolyósító Igazgatóság előzetes tájékoztatását követően az öregségi nyugdíjigényüket külön igénybejelentő lap kitöltésével és beküldésével a lakóhelyük szerint illetékes nyugdíjbiztosítási szervnél írásban kérelmezik.

Természetesen ezen kérelmet a Nyugdíjfolyósító Igazgatóság előzetes tájékoztatása nélkül is előterjeszthetik. Külön erre irányuló igénybejelentés hiányában, a nyugdíjbiztosítási szervek hivatalból nem intézkednek az újraszámításról.

Felhívom a figyelmet, hogy azon személyek, akiknek a rokkantsági ellátását már az új ellátórendszer – Mmtv. – alapján 2011. december 31-ét követő időponttól állapították meg, a rájuk irányadó öregségi nyugdíjkorhatár betöltésekor nem élhetnek a fentiekben említett választási lehetőséggel.

A társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény rendelkezéseinek megfelelően a különböző korcsoportokra alkalmazandó öregségi nyugdíjra jogosító öregségi nyugdíjkorhatárok az alábbiak szerint alakulnak:

- 1952. január 1. előtt született: a betöltött 62. életév,
- 1952-ben született: a 62. életév betöltését követő 183 nap,

- 1953-ban született: a betöltött 63. életév,
- 1954-ben született: a 63. életév betöltését követő 183 nap,
- 1955-ben született: a betöltött 64. életév,
- 1956-ban született: a 64. életév betöltését követő 183 nap,
- 1957-ben vagy azt követően született: a betöltött 65. életév.

forrás: adozone.hu

Van, amire Ferenc pápa sem ismeri a választ

A fiatalkorúak börtönét haszontalannak nevezte Ferenc pápa, és általában a bebörtönzésről azt mondta, hogy könnyű valakit bezárni, ahelyett, hogy segítséget nyújtsanak akkor, amikor hibázott. Azt is mondta, hogy senkit ne nevezzenek fogyatékosnak, hiszen mindenki van valamilyen különleges képesség. Volt olyan kérdés is, amelyre Ferenc pápa sem tudott válaszolni.

Az igazságszolgáltatásról és a börtönhelyzetről, a háborúról, békéről és a gyermekek világaról is beszélt Ferenc pápa hétfőn a Vatikánban 7 ezer általános iskolást fogadva. A katolikus egyházfő a vatikáni audienciateremben összegyűlt iskolások kérdéseire válaszolt. A találkozót a Fabbrica della Pace (Békegyár) nevű olasz alapítvány kezdeményezte, amely gyermekkel foglalkozó egyházi és laikus intézményeket és nem kormányzati szervezeteket tömörít. Egy kislánynak, akinek édesapja börtönbüntetését tölti, Ferenc pápa azt mondta: "Isten mindent megbocsát. Mi vagyunk azok, akik nem vagyunk képesek megbocsátani. (...) Sokkal könnyebb megtölteni a börtönöket, mint segítséget nyújtani annak, aki életében hibát követett el." Egy fiúnak, aki társaival a római Casal del Marmo fiatalkorúak börtönéből érkezett a találkozóra, az egyházfő megjegyezte, hogy az emberek börtönbe küldése a "könnyű megoldás". Ferenc pápa "haszontalannak" nevezte a fiatalkorúak börtönét is. Ferenc pápa 2013 húsvétján járt is a fiatalkorúak római börtönében, és 12 fiatal elítéltnak megmosta lábát.



Fotó: AFP / Andreas Solaro

A mostani találkozón azt mondta a gyerekeknek, hogy senkit se nevezzenek fogyatékosnak, mivel "fogyatékos gyerek nem létezik (...), mindenki van valamilyen különleges

képesség". Arra a kérdésre, hogy a gyermekek miért szenvednek, Ferenc pápa azt mondta: erre nincsen válasz. A világ számos térségét sújtó háborúkkal kapcsolatban az egyházfő kijelentette, hogy "sok hatalmas ember nem akarja a békét, mivel a háborúból élnek, és többet keresnek a háborúval, mint a békével".

Egy paptársa mondását is idézte, miszerint az ördög a pénztárcán keresztül jut el az ember szívéig. A pápa arra kérte a gyerekeket, hogy kiáltsák azt a mondatot: ahol nincsen igazságosság, ott nincsen béke. A gyerekek egy védősisakot ajándékoztak az egyházfőnek, akit a béke munkásának kiáltottak ki. Ferenc pápa magáról beszélve elmondta, hogy többet szeretne egyedül lenni és többet pihenni, de nem az emberekkel folytatott találkozók fárasztják el.

forrás: hvg.hu

Kulcskérdés a gondos kiválasztás

A családból kiemelt, tizenkét évesnél fiatalabb gyermekek 84 százaléka nevelőszülőnél él, a többiek számára kedvezőbb az intézményi elhelyezés súlyos fogyatékoságuk, betegségük miatt vagy más okból.

Magyarországon 23 ezer gyermeket és fiatal felnőttet gondoznak gyermekvédelmi szakellátásban. Több mint nyolcezren élnek gyermek- és lakásotthonokban és 14 ezernél többen nevelőszülőknél – köztük 12 710 a gyermek –, a többiek pedig 18 és 25 év közötti fiatal felnőttek. Körülbelül háromszáz gyermeket ápolást-gondozást nyújtó intézményben helyeznek el – ismertette az Emberi Erőforrás-minisztériuma (Emmi) a Szociális és Gyermekvédelmi Főigazgatóság tavaly december végi adatait.

Mint arról beszámoltunk, 2014-től minden tizenkét évesnél fiatalabb, családból kiemelt gyermeket nevelőszülőknél kell elhelyezni. Kivételek ez alól azok a súlyosan fogyatékos vagy tartósan beteg gyermekek, akiknek nem találnak az ellátásukra alkalmas nevelőszülőket, illetve azok a testvérek, akiket nem tudnak ugyanahhoz a nevelőszülőhöz elhelyezni, és csak intézményben maradhatnak együtt.

A tárcsa adatai szerint jelenleg 9968 tizenkét évesnél fiatalabb gyermek van szakellátásban, közülük 8352-ről, azaz 84 százalékról pedig nevelőszülők gondoskodnak. A jogszabály szerint amikor a gyámhatóság dönt egy gyermek nevelésbe vételéről, arról is gondoskodnia kell, hogy olyan gondozási helyet jelöljön ki számára, ahol a szükségleteinek megfelelően látják el és családi kapcsolatait ápolni tudja. A különféle állami, egyházi, nem állami fenntartású nevelőszülői hálózatokban 2014. szeptember végén 5048 nevelőszülő foglalkoztattak, akiknél összesen 16 441 gyermeket lehetett elhelyezni. A felmérés idején 2128 férőhely nem volt betöltve.

Az Emmi tájékoztatása szerint ez év januárjától több olyan intézkedés is történt, amelynek célja, hogy a nevelőszülő-jelölt a megfelelő tudással mihamarabb belépessen az ellátórendszerbe, ugyanakkor választási lehetőséget is kapjon. Foglalkoztatási jogviszony létesítéséhez a hatvanórás nevelőszülői tanfolyamot vagy az OKJ-s „Befogadott gyermek ellátásának alapfeladatai” képzési modult kell elvégeznie.

Ugyanakkor vállalnia kell, hogy bizonyos időn belül az OKJ-s nevelőszülő szakképesítést is megszerzi, vagy elvégzi a nevelőszülők számára szervezett – még kidolgozás alatt álló – központi oktatási programot.

További könnyítés, hogy a nevelőszülő nem kerül választás elé, végezhet más keresőtevékenységet is, ha azzal nem veszélyezteti a nála elhelyezett gyermek vagy fiatal felnőtt ellátását, továbbá az, hogy ez év szeptemberétől a nevelt gyermeknek is jár az ingyenes étkeztetés és a térítésmentes tankönyv.

Nevelőszülői hálózatainkat igyekszünk folyamatosan bővíteni, illetve pótolni azokat a nevelőszülőket, akik idős koruk vagy a családi körülményeik változása miatt már nem vállalnak ilyen feladatot – tudatta a tárca.

A nevelőszülői hálózatokat működtető intézmények rendszeresen szerveznek toborzásokat és képzéseket. Az Emmi hangsúlyozta: a minőségi ellátásban kulcskérdés a nevelőszülők gondos kiválasztása, olyanoké, akik hivatásuknak érzik a feladatot, és személyiségük, illetve környezetük egyaránt alkalmas a gyermekek nevelésére.

A képzés tartalma és színvonala olyan kell legyen, hogy felkészítse a feladatra őket. Emellett a nevelőszülőknek folyamatosan támogatást kell kapniuk a gyermekek gondozásához, neveléséhez, ugyanakkor az ellátás színvonalát is folyamatosan ellenőrizni kell. Ezt a feladatot a nevelőszülői tanácsadók látják el, a gyermekvédelmi gyámok pedig a gyermekek jogainak érvényesülését kísérik figyelemmel.

A gyermekvédelmi törvény 1997 óta kimondja, a családjukból kiemelt gyermekeket elsősorban nevelőszülőhöz kell elhelyezni, és a gyermekotthoni ellátás csak akkor jöhet szóba, ha erre valamilyen oknál fogva nincs lehetőség. A fogyatékos, beteg gyermekek esetében ugyanez a főszabály, de a törvényalkotó azzal is számolt, hogy például egy súlyos, halmozottan fogyatékos, szondával táplált kisgyermek biztonságos ellátása gyermekotthonban vagy ápolást, gondozást biztosító szociális intézményben oldható meg. A speciális szükségletű – például pszichés tüneteket mutató, disszociális, pszichoaktív szerekllel élő – gyermekek, fiatalok számára is igyekeznek nevelőszülőket találni, de a szükségleteihez igazodó speciális ellátás miatt a többségük gyermekotthonban nevelkedik.

forrás: magyarhirlap.hu

Oda menni, ahová nem akarok

Olyan hely, ahol minden gyerek áprilisban ünnepli a születésnapját. Fekete Adrienn öt hónapot dolgozott önkéntesként egy haiti árvaházban fogyatékos gyerekek között. Kecskemétről Haitire



„Magamtól soha nem találtam volna ki, hogy Haitire menjek” –

meséli a fiatal nő. „Egyik egyetemi tanárom blogján olvastam egy hozzászólásban az árvaházról, amelyet egy magyar lány vezet. Amikor megtudtam, hogy éppen Magyarországon van és adománygyűjtő estet tart, elmentem megnézni. Akkor csak a bemutatkozásig jutottunk, másnap viszont három órát beszélgettünk egy kávé mellett. A beszélgetés után eldöntöttem, hogy összekapárom az összes pénzemet, repülőjegyet veszek Haitire és kimegyek az árvaházba dolgozni.”

Amikor a körülötte élők reakcióiról kérdezem, Adrienn azt mondja, senki sem értette a hirtelen jött fellángolást, de tulajdonképpen még ő maga sem:

„Abban az időszakban sokat szolgáltam a gyülekezetben, megvolt a helyem és a feladatom, ráadásul áldás is volt rajta. Úgy éreztem, Isten büntet azzal, hogy azt mondja, hagyjam itt a közösségemet és irány Haiti. Egy héttel az indulás előtt még sírtam a lelkészemnek, hogy nem akarok menni. Pedig Isten engem már meggyőzött, csak nehéz volt engedelmessé válnom.”

Kereszténység és vudu

„Azt mondják, Haitin az emberek kilencven százaléka protestáns, tíz százalékuk katolikus és száz százalék vuduhívő. Az árvaházban dolgozó asszonyok keresztények, esténként közösen imádkoznak, emellett sok babona megmaradt, például nem viszik ki a gyerekeket, amikor keleti szél fúj, mert az a gonosz szél. A fogyatékos gyerekekről pedig úgy hiszik, hogy Isten büntetése miatt olyanok.”



A 2010-es földrengés óta az állam engedélyezi, hogy a fogyatékkal született gyermekeket szülés után a kórházban hagyják. Haiti gazdasága épít az árvaházakra, a misszióturizmusra. Ezért azok is beadják a gyerekeket árvaházba, akik nincsenek rászorulva. Egyelőre nincs megfelelő alternatíva az árvaházak helyett, csak próbálkozik az állam a törvényi szabályozással" – teszi hozzá Adrienn.

Szüli hónap áprilisban

„A Hope Home-ban csupán két-három gyermeket látogatnak a szüleik, pedig harminchárman vannak. Egyiküknek sem tudjuk a pontos születési dátumát, ezért áprilisban ünnepeljük mindenkinek a szülinapját. Az árvaházban áram és folyó víz ritkán van, olyankor nagy vödröket töltenek meg vízzel, és abból gazdálkodnak az ott lakók. Megtanultam kézzel mosni, pohárral zuhanyozni, csótányokkal és egerekkel együtt élni. A gyerekek és a nevelők a földön alszanak, mert a földrengés óta biztonságosabbnak gondolják, mint az ágyat.”



Ördög van benne?

Adrienn fő feladata egy autista kislány fejlesztése volt a kint töltött idő alatt:

„Amikor először találkoztunk, nem beszélt, verte a többi gyereket és a földet ette. Megtudtam, hogy 6 évesen egy pszichiátrián találtak rá lekötözve, mert azt hitték, ördög van benne. Kemény kihívás volt vele dolgozni, ugyanakkor mérhető volt a fejlődés, amit elértünk öt hónap alatt.”

A többi gyerekkel négy csoportban dolgoztunk, volt játék, ének, hangszerek, meseolvasás, torna, terápiás gyurma. A speciális fejlesztőeszközök beszerzésében sokat segítettek a külföldi szponzorok – mondja Adrienn.



A tökéletes boldogság

A legfontosabb dolog, amit tanult, egy strandolós naphoz kapcsolódik.

„A gyerekekkel egyik nap elmentünk a strandra. Az erről készült képeket elküldtem pár ismerősömnek, akik közül sokan azt írták, hogy nem bírták sírás nélkül végignézni a fotókat, és sajnálják szegény gyerekeket. Megdöbbentem ezen, hiszen ismertem a gyerekeket, köztük életem, és tudtam, nem úgy gondolnak saját magukra, hogy „jaj, milyen szerencsétlen vagyok”. A tökéletes boldogságot jelentette számukra, hogy a kerekesszékből a vízbe mehettek, ahol tudtak mozogni. Egészen más ismerni őket, és más csak képeken látni.



Forgatókönyvek

További terveivel kapcsolatban Adrienn a „biztos bizonytalanság” jellemzi:

„Én ebben érzem otthon magam. Aktív várakozás van bennem, ötféle forgatókönyv él a fejemben, hogy mit csinálnék, és várom, Isten melyikre bólint rá. Megtanított arra, hogy Ő jó, és ezt semmi sem írhatja felül. Sokszor ennyi az információ, amit kapok, hogy Isten jó, és amit tesz, az is jó. Azt hiszem, ha tudnám előre, mi fog történni, azt sokkal nehezebben viselném.”

forrás: parokia.hu

Fogyatékkal élő embereknek épül lakócentrum Szentesen

A szentesi Aranysziget Otthon lakóinak élete hamarosan megváltozhat egy uniós forrás felhasználásának köszönhetően: a pályázat ugyanis lehetőséget teremt arra, hogy minden igényt kielégítő körülmények között éljék mindennapjaikat az ellátottak és végezzék munkájukat az esetfelelős és kísérő támogató szakemberek.

A pályázat keretében összesen 90 fő pszicho-szociális fogyatékkal élő ember elhelyezését biztosítják új környezetben, ami Szentesen 57, Nagymágocson 33 főt jelent. A projekt legnagyobb vállalása az új, 25 férőhelyes lakócentrum építése, amelynek alapkövét Szekeres Pál, a fogyatékos emberek társadalmi integrációjával kapcsolatos feladatok ellátására kinevezett miniszteri biztos, Juhász Tünde, megyei kormány megbízott valamint Farkas Sándor, országgyűlési képviselő jelenlétében tették le szerdán, Szentesen.

Támogatott lakhatást biztosító lakások és nappali foglalkoztatók épülnek, illetve számos ingatlan újul meg és válik alkalmassá arra, hogy segítse a 90 fő szentesi lakó felkészítését az önálló életvitelre, - emellett eszközbeszerzés és az új intézményrendszer kialakítását támogató képzések, felkészítések és szervezetfejlesztés is megvalósul abból, a csaknem egymilliárd forintos pályázati forrásból, amely az Aranysziget Otthon Szentesi Otthona lakói számára teremt a jelenleginél lényegesen komfortosabb életfeltételeket. A gyakorlatban összesen 11

helyszínt érint a beruházás a két településen, ebből négy már meglévő ingatlan felújítását, és további hét új építését jelenti.

A Szentés Bereklapos belterületén most útjára indított beruházással komplex szolgáltatást nyújtó épület együttes készül, egy 25 fős lakócentrum és egy nappali foglalkoztató felépítése kezdődött el az alapkő letételével. „A beruházás otthonot teremt az ellátottaknak, és akinek már volt alkalma közösségben élni, pontosan tudja, mit jelent lakni valahol, vagy otthon lenni. Ez a beruházás megvalósítja a példabeszédet: hálót ad és nem halat. Arra teremt lehetőséget, hogy a fogyatékkal élő ember is megtapasztalhassa az önálló élet értékét” – hangsúlyozta Szekeres Pál az ünnepségen.

Csongrád megyében a pszicho-szociális fogyatékosokkal élők ellátásának korszerűsítése régóta megoldandó probléma. Jelenleg az ellátást biztosító épületek nem alkalmasak az ellátás korszerű biztosítására. Juhász Tünde megyei kormány megbízott szerint a megye szociális ellátásában is szerepe van a most induló beruházásnak: „Az itt lakók lesznek Csongrád megyében az elsők, akik részeseivé válnak a régóta húzódnó probléma megoldásának. A Szociális és Gyermekvédelmi Főigazgatóság megyei kirendeltsége 15 bentlakásos ellátást biztosító intézményében összesen 2061 emberről gondoskodik. Ezek között 7 olyan intézmény van, ahol felnőtt korú, pszicho-szociális fogyatékos ellátottak élnek, összesen 967-en. Az Aranysziget otthon 90 lakója számára a program keretében felújított lakásokkal, az újonnan épülő lakóotthonokkal és foglalkoztatókkal megnyílik a lehetőség az önállóbb, tartalmasabb, emberibb életre”- mondta a kormány megbízott asszony.

Farkas Sándor, a térség országgyűlési képviselője kiemelte: a támogatói döntés értelmében a pályázatot a Közreműködő Szervezet közel egymilliárd forint támogatásban részesítette, 100% támogatási intenzitás mellett. „A beruházás azonban csak akkor éri el kifizetőt célt, ha a települések lakossága is készen áll az új típusú otthonok és lakók elfogadására.”

A projekt 2013 júliusában kezdődött és a tervek szerint idén október végén ér véget.

Csongrád Megyei Kormányhivatal

forrás: orientpress.hu

Az ombudsman a mozgássérült személyek lakásának akadálymentesítéséről

Tizenkettedik éve változatlan összegű a mozgássérült emberek lakásának akadálymentesítési támogatása. A támogatást egy kormányrendelet értelmében a mozgássérült csak egyszer kaphatja meg. A folyósító hitelintézet a jogosultság megítéléséért bírálati díjat számolhat fel, miközben ugyanez az intézet költségtérítést kap az államtól. Az alapvető jogok biztosa a nemzetgazdasági miniszterhez fordult, mert véleménye szerint a helyzet sérti az emberi méltósághoz való jogot, az egyenlő bánásmód követelményét és nem teljesíti a fogyatékosokkal élő emberek kiemelt védelmének állami, de nemzetközi szerződésben is rögzített kötelezettségét.

Egy mozgássérült panaszos Székely László ombudsmannak küldött beadványában azt sérelmezte, hogy életében mindössze egy alkalommal igényelheti a támogatást a lakása akadálymentesítéséhez. A nemzetgazdasági minisztertől, valamint a Mozgáskorlátozottak

Egyesületeinek Országos Szövetségétől kapott információk az akadálymentesítési támogatás egyszeri igénybevételének szabályát erősítették meg. Az átalakítás nem szolgálhatja a lakóingatlan forgalmi értékének növelését.

Az állam szerződésben állapodik meg a hitelintézetekkel a támogatás folyósításáról és arról is, hogy az igénylőnek – bár nem kötelező jelleggel – kölcsön nyújtható. A támogatásokat és azok terheit havi elszámolás alapján az Államkincstár utólag megtéríti a folyósító hitelintézetnek.

Az akadálymentesítési támogatás iránti kérelmet ennek megfelelően egy hitelintézethez kell benyújtani és az is bírálja el a kérelmező jogosultságát. A Mozgáskorlátozottak Egyesületeinek Országos Szövetsége ehhez megküldi a maga álláspontját, amit azonban a hitelintézet nem köteles figyelembe venni. Amennyiben pedig az igénylő a támogatás mellé a lakás átalakításához nem kíván kölcsönt is felvenni, a hitelintézet felszámolhat neki legfeljebb 3 százalékos bírálati díjat.

Az alapvető jogok biztosa felidézte a fogyatékos személyek jogairól és esélyegyenlőségük biztosításáról szóló törvényt, amely szerint "Az állam köteles gondoskodni a fogyatékos személyeket megillető jogok érvényesítéséről, a fogyatékos személyek hátrányait kompenzáló intézményrendszer működtetéséről a nemzetgazdaság mindenkori lehetőségeivel összhangban". A lakás akadálymentesítési támogatás az államnak az esélyegyenlőség előmozdítását célzó intézkedése, a módjának, mértékének és eszközének meghatározása az állam mérlegelési jogkörébe tartozik, figyelemmel annak teherbíró képességére.

A biztos az Alkotmánybíróság egy határozatára is emlékeztetett. Aszerint a lakástámogatást az állam a szociálpolitika részeként, de nem rászorultsági alapon nyújtja, ez a támogatás a jogosultakat alanyi jogon illeti meg.

Az esélyegyenlőség előmozdítását célzó intézkedéseknek – mind tartalmi, mind formai tekintetben – meg kell felelniük az alapvető alkotmányos és jogállami követelményeknek, így nem sérthetik a mindenként egyenlő mértékben megillető emberi méltóságot és a jogállamiság alapvető követelményét.

Mindezek alapján a biztos nem tartja indokoltnak és jogszerűnek, valamint a lakás akadálymentesítési támogatás természetével és a jogállamiság alapelveivel összeegyeztethetőnek azt, hogy a mozgásában korlátozott igénylőnek díjat kell fizetnie az akadálymentesítési támogatásra való jogosultság elbírálásáért. Székely László azt is visszásnak látja, hogy a bírálati díj mértékét a hitelintézet attól teszi függővé, hogy az érintett felvesz-e a támogatás mellé kölcsönt is és annak mekkora az összege.

A biztos jelentésében arra is felhívta a figyelmet, hogy mert a lakóépületek elenyésző hányada akadálymentesített, a legtöbb esetben a mozgáskorlátozott ember saját maga kényszerül akadálymentessé tenni az ingatlanát. Az a tény pedig, hogy az akadálymentesítési támogatás csupán egyszer vehető igénybe, olykor erőn felüli terhet ró a mozgássérült emberre, ha bármilyen okból egy másik lakásba költözik.

Székely László alapjogi biztos megállapításával a nemzetgazdasági miniszterhez fordult és a jogszabály olyan megfontolását javasolta, hogy ne terhelje a mozgásában korlátozott kérelmezőket további bírálati díj, illetve a támogatáshoz sem közvetve sem közvetlenül ne

kapcsolódjon egyéb hitelintézeti szolgáltatás, valamint legyen lehetőség arra, hogy a mozgásában korlátozott ember életében egynél többször is igénybe vehesse a támogatást.

forrás: hirkozpont.magyarorszag.hu

Kékre festik a mozgássérült belvárosi parkolókat



A Belvárosban többször előfordul, hogy jogosulatlanok használják ezeket a helyeket, ezért kiemelt, kék festést kapnak a mozgáskorlátozottaknak fenntartott parkolók...

„A Belvárosban sokan keresnek parkolóhelyet, és közben előfordul, hogy a mozgáskorlátozottak számára jelzőtáblával, burkolati jellel biztosított parkolóhelyeket foglalják el az autósok. Hogy a jövőben elkerüljük a felesleges szabálysértéseket, a városközpont közel ötven mozgáskorlátozott parkolóját festjük át kékre, és erre a figyelemfelhívó alapra kerül a fehér piktogram.” – fogalmazott Radnóti Ákos alpolgármester.

Prédl Antal a győri Útkezelő Szervezet vezetője hozzátette, korábban a gyalogos zónák határain lettek kijelölve ezek a parkolóhelyek, hogy minden fontos belvárosi célpont könnyen elérhető legyen a mozgáskorlátozottak számára is. A speciális plasztikfesték élénk színe kiemeli a parkolókat, hogy azokat valóban csak az arra jogosultak használják.

A Jókai utcában, a Révai úton, az Aradi Vértanúk útján, a Zechmeister úton, az Árpád úton, az Arrabona udvarban, a Czuczor Gergely utcában, a Kisfaludy utcában, a Teleki úton, a Bajcsy-Zsilinszky úton, a Batthyány téren, a Lukács Sándor úton, a Vörösmarty utcában, az Apáca utcában, a Liszt Ferenc utcában és a Bisinger sétányon végzik el az átalakítást. A kivitelezés szerdán kezdődött és több héten keresztül zajlik majd.

Fontos tudni, hogy a burkolati jelek festése a parkolóhelyek lezárásával együtt jár, ezért arra kérik az autósokat, hogy táblákkal, bójákkal korlátozott parkolókat ne foglalják el! A figyelemfelhívó burkolati jelek elhelyezése összesen 8,6 millió forintba kerül, amely az Útkezelő Szervezet költségvetéséből valósul meg.

forrás: infogyor.hu

Az eredmények utat mutatnak a szülőknek is



Nem csupán a mai napig többszörösen stigmatizált gyerekeink szempontjából fontosak az ilyen rendezvények, hanem a családjuk, közvetlen környezetük, sőt a társadalom szempontjából is, mert így esélyük van rá, hogy amikor továbbtanulnak, nem csupán egy fogyatékos intézményből jött gyerekként kezelik majd őket. Egyebek mellett ebben látja a fogyatékkal élő, értelmileg akadályozott, autista gyerekek számára meghirdetett **KI MIT TUD? jelentőségét Benczéné Csorba Margit, a Bárczi Gusztáv Módszertani Központ főigazgatója.**

Az Egységes Gyógypedagógiai Módszertani Intézmények Országos Egyesülete harmadik alkalommal hirdetett KI MIT TUD?-ot szegregáltan és integráltan nevelt érzékszervi, mozgásfogyatékos, tanulásban és értelmileg akadályozott, autista gyermekek, fiatalok számára. Így igyekeztek a tehetséges fogyatékos gyermekek számára olyan fórumot biztosítani, ami bemutatkozási, megmérettetési lehetősége biztosít nekik, ahol szerepelhetnek, tehetségüket megmutathatják, majd az országos versenyen díjazottak lehetnek.

forrás: sonline.hu

Más világ

Elkeserítő helyzetről panaszkodott egy nyílt levélben a Magyar Paralimpiai Bizottság elnöke. „Vannak sportolóink, akik csak az edzőtáborban jutnak megfelelő táplálékhoz, mert a havi méltatlanul alacsony támogatásból legfeljebb naponta egyszer tudnak megenni egy párizsis zsemlét vagy egy pár virslit” - írta. Szerencsére Gömöri Zsoltnak többre is telik. Még azt is megengedhette magának, hogy 2012-ben 3 millió forintos vissza nem térítendő támogatást vegyen fel hitele végtörlesztésére. A testületből még hárman kaptak hasonló célra pénzt, igaz, ketten kamatmentes hitel formájában. Minderről a szervezet elnöksége döntött. A javaslat pedig a bizottság alelnökétől, Deutsch Tamástól származott.

Elkeserítő helyzet. Még akkor is, ha minden teljesen szabályosan történt. Még akkor is, ha nem állami pénzeket osztogattak egymás között, hanem szponzori támogatást. Még akkor is, ha ezek után az elnök fizetését befagyasztották. Még akkor is, ha a támogatottak a segítség nélkül "kilátástalan élethelyzetbe" jutottak volna is.

Csakhogy másra is kellene - lehetne - figyelni, mint arra, hogy feltétel nélkül betartsák a törvényeket. Ez azonban már meghaladja a jelenleg hatalmon lévők érzékenységet. Ha a kedves vezető a kertje végébe stadiont építtethet, rokonait, haverjait és üzletfeleit szépen elláthatja állami és egyéb megrendelésekkel, akkor láthatóan szemesnek áll a világ. Mit számít három - vagy akár harminc - milliócska. Mit számítanak olyan idejétmúlt fogalmak, mint erkölcs, vagy etika. Mit számít a nyilvánosság, vagy az emberek véleménye. Ha véletlenül - évek múltán - ki is derül bármi, készen állnak a simlis magyarázatok.

Más célokra használjuk a fogyatékos sportolók támogatását célzó pénzeket? Na és akkor mi van? Hiszen a paralimpiai bizottság alelnöke az ős-fideszes, Orbán Viktor régi harcostársa, a jelenlegi EP-képviselő, Deutsch Tamás. Ha baj lenne - mint például most -, majd ő elsikálja az ügyet. A hatalom ernyője kiterjed mindenre, ami számukra fontos és amit érdekükben állónak tartanak, gond tehát egy szál se.

Az egykor szimpatikus fiúk és a hozzájuk csapódott népes gárda már azt sem veszi észre, hogy ugyanúgy működnek, mint az a rezsim, amelyet anno le akartak váltani. Most ők ülnek a nyeregben és úgy gondolják, ennek megfelelően viselkedhetnek. Akiken pedig éppen keresztül gázolnak, azok már nem számítanak. Pofátlanságuknak nincs már határa, nincs gátja sem. Érzéketlenek lettek, miközben jogot formálnak arra, hogy a velük szemben állókat lealázzák. Nem érdekli őket, ha valaki naponta egyszer tud csak megenni egy párizsis zsemlét, vagy egy pár virslit. Az ő világuk egészen másról szól.

És azt hiszik, örökké tart.

Sebes György sebesgy@nepszava.hu

forrás: nepszava.hu

Gyilkos játszma a kormánnyal - feketében tiltakoznak a rokkantak

A korhatár alatti rokkantak gyengék és védtelenek, a kormány pedig igyekszik tőlük mindent elvenni. Könnyű a leggyengébb láncszemmel elbánni, pláne úgy, hogy ezeknek a súlyos betegeknek nincs egy nagy országos érdekvédelmi szervezetük, mint a mozgáskorlátozottaknak a MEOSZ, vagy a siketek és nagyothallóké a SINOSZ.

Azokat a betegeket, akik nem "látványos" betegségekkel küzdenek, mint a mozgásukban korlátozottak, a siketek és nagyothallók, vagy a vakok és gyengén látók, úgy kezeli a kormány és a hatalom utasításait végrehajtó egyes orvos szakértők, mintha a súlyos bel-szervi betegségekkel küszködők nem is lennének betegek. Sajnos előfordul, hogy ezek a nem „látványos” betegségekkel küszködő rokkantak sokkal hamarabb meghalnak szervi betegségek, vagy tumoros betegségek miatt. Mégis, őket minősítik legelőször vissza a felülvizsgálatokon, csak utánuk következnek a „látványos” betegek.

A kormány öregségi nyugdíjkorhatár alatti rokkantakat érintő intézkedései ellen tiltakozik két súlyos beteg özvegyasszony. A negatív értelemben megkülönböztetett bánásmódról nyilatkoznak. Elmondják, hogyan élnek meg a megpróbáltatásokat, melyekkel naponta kell szembesülniük.

video: <https://youtu.be/F10UniqI6Ms>

"Nem vagyunk profik a videó készítésében, de ország-világ tudomására akarjuk hozni a "Magyarország jobban teljesít" valóságát! Jobban teljesít, nem csak a korrupcióban, a "törvényesített" csalásban, hanem a "törvényesített" gyilkosságra való felbujtásban, mert a gyilkosságra esküjük meszegezésével a bizottsági orvosok a végrehajtók (amit a becsületes orvos meg is tagad)" - írta a két asszony a videóhoz.

forrás: pestmegyei-hirhatar.hu

HA NEM A SZÁMOKAT, HANEM AZ EMBEREKET NÉZNÉ A MAGYAR ÁLLAM, TRAGÉDIÁK SORA LENNE MEGAKADÁLYOZHATÓ

Egy 55 éves rokkant tűzoltó lett öngyilkos Kecskeméten, miután megtudta, ki fogják lakoltatni. A férfi a Bors cikke szerint ki tudta volna fizetni a lakbért, a gondozó, akit megbízott számlái fizetésével, azonban, úgy tűnik, ellopta a pénzt, nem fizette be a csekkjeit, és eltitkolta előle a fizetési felszólításokat. Teljesen értelmetlen halál.

A férfi ötvenötödik születésnapján tudta meg, kilakoltatják az önkormányzati bérlakásból, majd amikor jöttek végrehajtani a rendelkezést, már csak a holttestét találták meg. A kilakoltatást végző ügyintézők, az önkormányzat munkatársai csak végrehajtották a rendeletet, a munkájukat végezték. De magát a katasztrófát el lehetett volna kerülni, ha máshogy szól a végrehajtási rendelet, ha más az ügyintézés menete. Ha nem a végrehajtási papír, hanem egy szociális munkás látogatja meg a férfit, és megkérdi, miben tudna neki segíteni. Ha az önkormányzat nem az utcára kíván rakni egy 55 éves rokkant embert, hanem ehelyett megoldást találni arra, hogy maradhat fedél a feje fölött. És itt valószínűleg ez nem is

került volna sokba. A hírek szerint a férfi tudta volna fizetni az elmaradt számlákat, és a következőket is.



Ma Magyarországon a tűzoltó esete nem egyedüli. Nem tíz, nem száz és nem ezer, hanem több tízezer embert fenyeget a kilakoltatás veszélye. A magyar állam és az önkormányzatok ellenben nem a szegény sorsú emberek problémáinak megoldását tűzik zászlajukra, hanem a bérlakásrendszer fenntartási számait és a költségvetés adatait. Nem az a cél, hogy minél több, lehetőség szerint jól fizető bérlakó maradjon az önkormányzatok tulajdonában, hanem, hogy behajtsák a tartozásokat, aki pedig nem fizet, annak az utcán a helye. Ezt képviseli a két kirívó eset, Miskolc és Kőbánya önkormányzata is. Miskolcon a számozott utcából az önkormányzat ki akarta rakni a szegény és lecsúszó középosztálybeli embereket, és ki is rakta, akár ötezer forintos tartozás után is. Kőbánya pedig deklarálta, számára a tartozások behajtása az elsőrendű, az állampolgárok lakhatása csak másodlagos kérdés.

A magyar állam pedig eközben lerázza magáról a terhet, nem hoz rendeletet szociális bérlakásrendszerről, brutálisan alacsonyan tartja a szociális munkások fizetését, az idei évtől pedig a lakhatás fenntartásában kulcsfontosságú adósságrendezési és lakhatási támogatást átutalta az önkormányzatok kezébe, csak hogy forrást nem biztosít mellé, így lényegében megszünteti.

Pedig ezek a problémák emberéletekről döntenek. Nem költségvetési tételekről, főkönyvbeli számokról van szó, hanem emberek életéről. A politikusokat nem azért ruháztuk fel közhatalommal, hogy számokat irányítsanak, hanem, hogy az emberek életét tegyék jobbá, nem téve különbséget az állampolgárok között jövedelmi helyzetük függvényében.

Ma Magyarországon számtalan tragédiát lehetne megelőzni, ha az ember lenne az első. És sok pénzt is lehetne spórolni, ha a hosszú távú kockázatokat, a hajléktalanságot, a betegséget, a gyerekszegénységet, a munkavállalás lehetetlenségét is néznék egy-egy kiköltöztetés előtt az önkormányzatok.

De ahogy a tűzoltó esetében is, csupán egy adatsort néznek, nem az egyes ember élethelyzetét. Mert így működik ma Magyarországon a politikai rendszer, és ezáltal az államigazgatás. Emberéletek tönkretételét lehetne megakadályozni ma egy kis odafigyeléssel, szemléletváltással, de ez a politikának nem áll érdekében, amíg mi nem követeljük ki.

forrás: kettosmerce.blog.hu

De kár, hogy toloszékben van, lehetnének barátok!

Jancsi koraszülött volt, és szinte minden probléma előjött nála, ami előjöhett.

Hét éves korára sem képes önállóan mozogni és beszédképtelen, de szeret gyerekek között lenni. Szülei és baráti társaságuk ezért egy általa és a hozzá hasonló gyerekek által is használható játszótéri játék megvalósítására indítottak közösségi finanszírozási kampányt, és 16 nap alatt összejött a kitűzött összeg. Azért még lehet adakozni.

video: <http://abcug.hu/de-kar-hogy-toloszekben-van-lehetnenk-baratok/>

forrás: abcug.hu

Futópadot nyert a kerekesszékes nő az amerikai vetélkedőben

Az amerikai “Tippeld meg az árát!” (Price is Right) vetélkedő lényege, hogy először meg kell tippelni valaminek az árát, majd aki a legjobban tippelt, annak mutatnak két terméket, meg egy árcédulát, és ha helyesen megmondod, melyikhez tartozik, akkor nyertél.

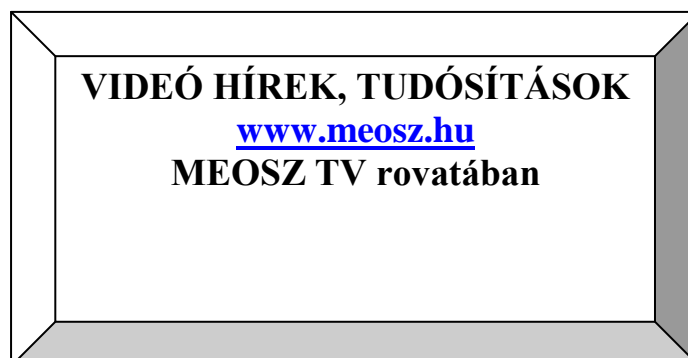
Ne kérdezzék.

Na mindegy is, a lényeg, hogy a négy játékosból a legjobban Danielle Perez tippelt, aki 2004-ben egy autóbalesetben elveszítette a lábát. Így szembesült azzal, hogy az egyik nyereménye egy FUTÓPAD.

Szerencsére jól tippelt, a szaunát viheti haza. Daniella szerint az adásba kerülő showból kivágták a nézőközönség reakcióját a furcsa nyereményre. Mindenesetre nem haragszik, elég vicces posztot tolt a Twitterre utána:

video: <https://youtu.be/5m1z06Hg-3o>

forrás: 444.hu



A MEOSZ tageszetei és partnerei információi --- EGYESÜLETI INFORMÁCIÓK ---

-HÍREK-

Nagy Bendegúz Lóránd kerekesszékes világutazó, fotográfus, építész, rehabilitációs mérnök

Vajon ha kerekesszékebe kerül, hogyan tudja elfogadni helyzetét és mennyire tudja folytatni korábbi életét? Nagy Bendegúz Lórándról köztudott, hogy amit a fejébe vesz, azt maradéktalanul végre is hajtja.

Nem számít, hogy mennyire lehetetlen számára a küldetés, mennyi nehézséggel kell szembenéznie céljai elérése érdekében. A fiatalember szótárából hiányzik a "lehetetlen" szó. Kerekesszékekkel eljutott már a világ különböző pontjaira a svédországi Jéghoteltől a világ legszárászabb helyeként emlegetett Atacama-sivatagig.

Meséljél egy kicsit magadról: jól tudom, hogy az erdélyi Darváról kerültél Magyarországra?

Erdélyben nevelkedtem. Erdőszentgyörgyön születtem, a családommal négyévesen kerültem Dévára, ott jártam iskolába tizenhét éves koromig. Mivel évente legalább három hónapot a nagyszülőknél töltöttem a bátyáimmal, falun városinak, városban pedig sokszor falusinak néztek, annak éreztem magam.

Nagy Bendegúz 1973-ban született Erdőszentgyörgyön, Erdélyben, középiskolai tanulmányait Baján fejezte be. Fialat korában sokat sportolt, boksztolt, biciklizett, futott. Az érettségi után 1992-ben felvételt nyert a BME Építészmérnöki szakára. 1992 novemberében sportbaleset következtében megsérült a gerince, kerekesszékebe került. Az egyetemet 1994-ben kezdte újra, rengeteg nehézsége támad abból, hogy az egyetem, csakúgy, mint az ország nem akadálymentes. 1998-ban svéd ösztöndíjjal Borlangeben Rehabilitációs mérnöki oklevelet szerzett. Hazatérte után beleveti magát a civil életbe, felteszi magában, hogy összefogva a hasonlóan gondolkodó emberekkel akadálymentesíti az országot. Közben a sport is újra fontossá vált számára, ezúttal, mint kerekesszékes maratoni futó kezdett tréningezni. 1998-ban és 1999-ben megnyerte a rangos Stockholm maratont. 1999 és 2000 nyarán San Franciscóban dolgozott a Városházán, mint akadálymentességben jártas nemzetközi gyakornok. Tíz évi sportolás, munka, utazás és néha tanulás után 2005-ben építészdiplomát szerzett a Műegyetemen, 2006-ban rehabilitációs szakmérnöki diplomát a BME építészmérnöki karán.

Hegymászás közben súlyos balesetet szenvedtél és deréktól lefelé megbénultál. Hogy tudtad ezt a helyzetet elfogadni és feldolgozni?

Egy ilyen traumát nem lehet feldolgozni, de el kell fogadni az új, megváltozott életkörülményeket. Most ebből a helyzetből kell a maximumot kihozni. Soha nem felejttem el, amikor először megláttam magam a kórház folyosóján kerekesszékekben ülve, pizsamában, pipaszár, csont és bőr lábszárakkal, megrémültem, undorodtam magamtól, és azt hittem, hogy mások is ezt fogják tenni.

Megfeledkeztem arról, hogy akik nem láttak korábban, nem hasonlítanak, ők a jelen állapotot látják, és lelki adottságaiktól függően fogadnak vagy utasítanak el. Néhány évig álmomban még jártam, sziklát másztam, utána jöttek az olyan álmok, hogy kerekesszékekben láttam magam, de ha akadály jött, kiugrottam, majd a lépcső vagy egyéb leküzdése után mint aki jól végezte dolgát visszahuppantam a székbe.

Ma, 22 évvel a baleset után teljesen elfelejtettem, hogy valaha jártam, fára másztam, ma ez az állapot természetes nekem. Ebből általában akkor zökkenek ki, ha némely embertársam és a környezet durván emlékeztet, hogy ki is vagyok, mit vesztettem el, szerintük mennyit érek a szájalmas sajnálat torz tükrében.

22 év után mind a mai napig szokom a kerekesszéket, mert ezzel a helyzettel mást nem lehet tenni. El nem lehet fogadni, fel nem lehet adni, szokni kell.

Mivel a baleset óta nem tudok járni, még felállni sem, a szék óriási áldás. A kerekesszék teszi lehetővé, hogy újra emberként éljek. Afrikai országokban és Afganisztánban járva döbben rá igazán az ember: kerekesszék nélkül a földön csúsznánk-másznánk, mint az ottani sérültek egy része.

A kerekesszék nem egy ülőalkalmatosság, hanem mechanikus testrészt. Ezt el kell hinni, el kell fogadni. Természetesen ez nem mindenki számára nyilvánvaló.

Például Afrikában, és másutt is, előfordul, hogy külön jegyet akartak fizettetni érte a buszon. Bár, ha jobban belegondolok, ők értették meg igazán a kerekesszék fontosságát. Emberszámba vették. Soha nem a kerekesszékkel van a probléma, hanem a fejekben.

Habitust tekintve hatalmas a különbség a született és baleseti sérült emberek között. Akik balesetet szenvedtek, sokkal hamarabb elfogadják az új, megváltozott körülményeket.

A frissen sérült felnőtt embereket, akiknek előtte már beállt az úgynevezett ép életül erős vágy hajtja, hogy minél inkább a korábbi életükhöz hasonlóan éljenek, bennük több a bizonyítási vágy. Ugyanakkor van ellenpélda is. Jártam az egyik kerekesszékem svéd gyártójánál. Végtagok nélkül született: csak egy keskeny törzs és egy nagy fej. Se váll, se csípő. De nem akármilyen a fej. Polgárpukkasztásból nyáron ujjatlan pólót hord. A saját ötletei nyomán kifejlesztett segédeszközökből gazdagodott meg. Saját maga autót, helikoptert és repülőtet vezet. Hang-, fej- és szemvezérléssel. Az autójában ültem is, a gázt és a féket a szájába vett szívó-nyomó csővel kezelte. Ő az egyik példaképem.

Csak akarni kell, mert bármiféle hiány fejlett technológiával áthidalható. S ha ugyanolyan életet nem is élhetünk, mint az épek, viszont olyan képességekre lehet szert tenni, amilyenekkel nem minden ép ember rendelkezik.

Én például képes lettem szinte a végtelenségig, ájulásig túrni a fájdalmat, s ha úgy alakult, napokon át nem enni vagy inni, buszokon ülni akár napokon át. Barátaim szerint ez nem a székekkel van összefüggésben.

Egyszer egy előadáson Eröss Zsolt hegymászó mondta, hogy a hegyre nem szabad haragudni bármi történjen is odafent, mivel a végső döntést, hogy felmegyünk mi magunk hozzuk meg. Szerinted miért választják olyan sokan ezt a veszélyes sportot?

Reinhold Messner, az egyik legnagyobb hegymászó azt mondta: "Mert a hegy ott van". Nem kell ennél hosszabb, vagy cifrább magyarázat. A hegy és sziklamászás szenvedély. Azt az embert, aki szereti, semmivel sem lehet visszatartani, aki pedig nem, azt hatökörrel sem lehet a közelébe cipelni. Ha valamin változtathatnék, hát ma kötéllel, biztosítással másznék.

A hegyeket ma is imádom. A hegyeket mindenki szereti, de van aki közelebről is szemügyre veszi őket. Manapság terepjáróval, lóval, öszvérrel, síléccelel hódolok régi-új szenvedélyemnek. Semmivel sem imádom kevésbé a hegyeket, legfeljebb manapság kényszerűségből tisztos távolságot tartok.

Amikor kerekesszékebe kerültél mennyiben változott meg az életfilozófiád és látásmódod, illetve a környezeted viszonya Hozzád?

Nehéz elhinni, de a korábbi barátaim, ismerőseim lemorzsolódtak, nagy többségük nem tudott mit kezdeni velem, sokuknak annyi vér nem volt a pucájában, vagy a megfelelő helyen, hogy ha az utcán szembe találkoztunk megálljon egy pillanatra és üdvözljön. Ezek az esetek nagyon megviseltek, letörték az önbizalmamat, nem bátorítottak, hogy új emberekkel ismerkedjek.

Bánt, hogy testvéreim és barátaim jelentős része számomra megközelíthetetlen helyeken lakik. Mai ésszel, ha egy számomra fontos ember székből ülne, biztosan akadálymentesen megközelíthető helyen laktak. Itt elsősorban azokra gondolok, akik nemrég költöztek el, vettek lakást, vagy építkeztek.

Kedvemet ez sem szegi, legfeljebb nem látogatom meg őket.

Székből ülve ez ember akaratlanul is fokozott figyelemnek van kitéve, nehezebb elvegyülni, láthatatlanná válni a tömegben. A szembe jövő idegen emberek háromféleképpen viselkednek. Vagy zavarba jönnek látomra, hirtelen elfordítják a fejüket, előkapnak valamit, vagy megállnak és elfordulnak, majd amikor elhaladtam mellettük és visszanézek, biztosan bámulnak. Ezek az emberek, sajnos még ma is sokan vannak, nem veszik észre az embert a székből, tekintetüket soha nem emelik az arcomra, soha nem lesz tudomásuk arról, hogy a hajam és szakállam közt egy szemtelenül vigyorgó szempár ül.

Mások teljesen normálisan viszonyulnak hozzám, látszik rajtuk, hogy tudomásul vették, hogy más vagyok, mint ők, de ezt elfogadják, ha rájuk nézek nem érzik magukat károsan. Míg mások rögtön segíteni akarnak, kérdés és beleérzés nélkül. Így törtem be a fejem az áruházban, mert valaki nekitolt a pultnak, így szóródnak szét dolgaim és magam is az úttesten, mert valaki jóindulatú erőszakkal át akar tolni az úton, így nyomnak aprópénzt markomba jótét lelkek, ha valamelyik sarkon éppen várok valakit, és a sor végtelen.

Az emberek szinte mindenhol segítőkészek, jóindulatúak, de nem tudják, hogy hogyan is kell segíteni, és hogy nem kell mindenáron segíteni. Hagyni kell engem boldogulni, hisz végtére is felnőtt ember vagyok. Kis hazánk még mindig gyerekcipőben jár e téren. Például múlt héten Göncön a katolikus templomban a bérnyúlás alatt kétszer is alaposan megaláztak volna, ha a hasonló események évek óta nem peregnének le nyomtalanul rólam.

A padsorok közt álltam, mikor egy, a városházán dolgozó köztisztviselő nő odajött hozzám, és a mellettem álló embernek azt mondta, hogy odébb kellene tolni a tolókocsit, mert útból lesz. Visszafordulva, gúnyosan és elég hangosan kérdeztem vissza, bár a nő nem hozzám

beszélt, hogy ugyan rám gondol-e, vagy csak a tolókoksira, ami egyébként is kerekesszék. A nő szóra sem méltatva lépett tovább. Majd amikor jó katolikus szokás szerint a perselyt körbehordozták és mindenki orra alá dugták, a ministráns amint meglátott engem, egy jó nagyot lépett és engem egyszerűen kihagyott, úgy, hogy rám sem nézett. Nem esett jól. Természetesen a templom lépcsőin is zsákként cipeltek fel.

A Budapesti Műszaki Egyetemen építészmérnökként végeztél, majd Svédországban rehabilitációs mérnöki diplomát szereztél. Mit kell tudni egy rehabilitációs mérnöknek, milyen feladatai vannak?

A rehabilitációs mérnök a kórház kapuján kívüli nem orvosi vonatkozású feltételek megteremtésében segít a sérült embereknek. Például akadálymentes épített környezet, akadálymentes sporteszközök és mindennapi használati tárgyak. Az akadálymentességet komplex módon kezeljük, az összes sérültségi csoport igényeinek igyekszünk megfelelni. Ennek megfelelően jómagam is tervezek, kivitelezek, felügyelek, tanítok, monitorozok...

Folyamatosan tologatjuk, halogatjuk az akadálymentesítés határidejét, kategóriákat és részhatáridőket hozunk tető alá, míg szűkebben véve a lakosság tíz százalékának, bővebben merítve száz százalékának elementáris lételeme lenne az akadálymentes épített környezet. Az első, 2005 év végi kötelező akadálymentesítési határidőt a kilencvenes évek végén úgy reagálták le a döntési helyzetben lévő személyek, hogy messze van még 2005, dőlünk hátra is pihenjünk, majd 2005-ben hisztérikusan semmit sem tettünk, mert akkor már késő lett volna. Ez a véleményem a kitűzött határidővel és kategóriákkal kapcsolatban, gyaníthatóan ezúttal sem lesz másképpen, 2010 után is maradunk mi, sérült emberek másodrangú állampolgárok, akik az akadályozott környezet és épületek miatt nem élhetnek teljes, önrendelkező életet. 2015-ben már határidő sincs, a kormány két éve eltörölte

Az elmúlt húsz évben hosszú utat jártunk be és jelöltünk ki az akadálymentességért folytatott küzdelemben, le is lassultunk, sok az új és régi kátyú, még több a korlátozó tábla, de kevés a szankció, egyszóval: jó úton de lassan, szó szerint döcögősen, tapogatózva haladunk.

Szabadúszó építészmérnökként dolgozol és igyekszel teljes életet élni, emellett járod a világot, gyűjtöd a tapasztalatokat és fotózol...

Igen, mert a kerekesszék nekem nem akadály, csak nyűg a nyakamon. A családom, az emberek és az a néhány barátom, aki korábbról megmaradt pont így szeret vagy éppenséggel gyűlöl ahogy vagyok. Ők tudják, hogy a kerekesszék miatt nem lettem jobb vagy rosszabb ember, ugyanaz a nyughatatlan, flúgos, abnormális ember maradtam, aki voltam.

Meglátásod szerint az európai országokban hogyan állnak a rehabilitációs folyamatok?

Attól függ, hol vagyunk. A gazdaságilag fejlett nyugati világban természetes az akadálymentesség, természetes a sérült ember látvány az utcán és az életben, ott nem érnek hasonló kellemetlen hatások. Kiemelkedő jó példa a skandináv nagy-régió. Ahogy haladunk dél és kelet felé, a helyzet akadálymentesség és önrendelkező élet szempontjából lineárisan romlik.

A fejlődő országokban, mint hazánk és keleti szomszádaink elég rossz a helyzet, rengeteget kell fejlődünk.

Kertekesszékes világutazóként mennyire fogadtak el Téged külföldön?

Közél-Keleten, Iránban, Afganisztánban, Kurdisztánban nincs akadálymentesség, de van mindenkire, gyermekekre, idősekre, épekre és sérültekre kiterjedő szeretet és gondoskodás. Ezekben az országokban nem hagyják cserben az embert, azért mert kerekesszékekben ül.

Közép és Dél-Amerikában vegyes a helyzet, sok helyen az indiánok bántottak, mert babonából félnek tőlünk. A művelt katolikus emberek mindenhol szerettek, értékelték, hogy vettem a fáradságot és oda utaztam a világ végére, hogy törtem a spanyolt. Nem hagytak meghalni az esőerdőkben, a dzsungelben és a vulkánokon sem Panamában, sem Kolumbiában, sem Bolíviában. Latin-Amerikában még létezik tömegesen jelentkező őskeresztényi katolikus életszemlélet és felfogás, mindazzal a jó dolgokkal amivel jár, de ezek közül is csak ott tapasztaltam a szeresd felebarátodat, mint tenmagadat tanítás megtestesülését. Szeresd a másik embert érdek nélkül, csak azért mert érdekesnek találsz. Sokat kaptam és tanultam az ottani emberektől, Mexikótól le Chiléig. Többen eljöttek és meglátogattak Magyarországon, mert érdekli őket az életem, hogy honnan jöttem, ki vagyok. Ott a kerekesszék, mankó, műláb, üvegszem, félkar nem számít.

Milyenek ismerted meg ezen országok népeinek kulturáját, életszemléletét? Mi az, amit mi, európai emberek tanulhatnánk tőlük?

Olvastam egy könyvet, „Sirin Gol története, avagy Afganisztánba csak sírni jár az Isten”. Elovasása után nem volt többé kétséges, hogy látnom kell ezt az országot. Legjobb barátommal indultam el Iránba, ő ugyan nem akart átruccanni Afganisztánba, de végül is a határ környékén, Mashadban meggondolta magát.

Afganisztán egy döbbenetes ország, ennek megfelelően kellőképpen meg is döbbszünk mindenben, nemigen hűlt ki a fényképezőgépem elsütőbillentyűje. Rettenetes, bedugult forgalom, zaj, hatalmas por és szemét, megviselt, öreg emberek, nyomor és így tovább. De már az első napon, az első órákban éreztük, hogy ez az ország valahogy másképpen nyomorult, mint mondjuk a bányászok a Zsil völgyében, ebben a nyomorban volt valami megkapó, valami varázslatos. Ezek az emberek egyszerre koszosak és patyolattiszták, egyszerre elesettek és büszkék, egyszerre élők és halottak, és talán ezzel mindent elmondtam. Az európai civilizáció, amelyet nyomokban már Iránban is fellelünk, itt átadta a helyet egy sokkal ősbibb, napjainkban ugyan modern vonásokkal is megszabdalt de alapvetően ősi, archaikus életformának, amit úgy hívnak, hogy Afganisztán. Ez az ország maga egy fogalom, nem az országot kell magyarázni és értelmezni, maga az ország a definíció, az ország értelmezi önmagát, csak oda kell figyelni. Hetekig úgy jártunk-keltünk az országban, mint a némák és siketek, mert a látásunkon és a gesztikuláláson kívül nem sok információra hagyatkozhattunk. Utazni csak nagy türelemmel és acélidegekkel lehet.

Sok helyen ""ROSSZZZZZ"" az út. Hol a víz vitte el, hol felrobbantották, hol a föld nyelte el, hol szakadéokban végződik vagy kezdődik, és csak úgy melleleg végig alá van aknázva az út mindkét oldala, de ez már csak tényleg a hab a tortán. Ott nem lehet csak úgy félrehúzni és gyorsan elintézni sürgető dolgainkat.

Előfordul, hogy a tálibok vagy sima útszéli rablóbandák az autókat az aknára kényszerítik, majd kirabolják a maradványokat. Sokkal okosabb lenne, szerintem az élő embereket kirabolni, majd futni hagyni, hogy legközelebb is legyen kit kirabolni. De hát a tálibok

sértődött emberek, másképpen gondolkodnak mint mi. Ha lehet tényleg el kell kerülni a déli vidéket, Kandahár, Zabul tartományokat.

Bolíviába hosszas tervezés során jutottam el, ami úgy történt, hogy beszereztem az iráni és pakisztáni vízumokat és egy repülőjegyet Bakuba, Azerbajdzsán fővárosába. Onnan szerettem volna Örményországon és Hegyi Karabahon keresztül elindulni egy kis keleti kalandozásra. Sajnos közben történt az a rettenetes földrengés Kashmirban, ráadásul törölték a bakui járatomat. Megmérgeződtem, ráböktem a térképen egy pontra és elrepültem Mexikóvárosba. Onnan hátizsákkal a hátamon, egyedül bejártam Mexikó, Guatemala, Honduras, Nicaragua, Costa Rica, Panama, Kolumbia, Ecuador, Peru, Bolívia, Chile, Argentína néhány érdekes részét. Így kerültem Bolíviába.

Gondolom, az útjaid során nagyon sok érdekesség történt Veled. Elmesélnél nekünk ezekből valamit?

Évekig mesélhetnék. Itt olvashattok némely útamról, illetve a Pannon Presztízs magazinnak évek óta havonta írok a "Bendegúzzal a világ körül" rovatba, de megosztok egy igen érdekes történetet, amit két éve Etiópiában éltem át.

Éjjel kitartóan dörömböl a bádogtetőn az eső. Reggel várunk, hogy szikkadjon az út. Dél körül indulunk el Koka, Tulgit és Kibbish felé. Tum és Koka között a szurmák földjén már a sokadik folyó túlpártján ássák a fiúk az Isuzu teherkocsit. Híd, gázló nincs. Állandóan medret kell kotorni, utat kell építeni.

A folyón fürgén, mint egy gazella, egy majdnem meztelen suhanc kel át. Kíváncsisága erősebb a félelemnél, mert míg a fiúk a medret igazgatják idejön az ablakomhoz. Zsilettet, borotvát akar tőlem. Mutatom a hosszú raszta hajam, a centis szakállam. Sajnálom, nincs nekem olyan. 'Zsilett, zsilett!'

Valamit tart a kezében. Egy házilag gyártott kést kukoricacsutka nyéllal és valami formás követ. Egy darabig forgatom a kezemben ezt a nehéz, szépen csiszolt követ, mire belém szúr, hogy szentséges Atyaúristen, egy kőbaltát tartok a kezemben. Így találkozom életemben először a kőbaltás emberrel. Gyermekkel.

És akkor megpillantom. Az első szurma harcost. Összes öltözéke a vállán hanyagul általvetett Kalasnyikov. Ő is észrevette a kocs ablakában bambán könyöklő 'farandszit', fehér idegent. Mozdulatlanul néz. A sofőr int, hogy rejtsem el a kamerát. Ráterítem a bördzsekit. A szurma egyre közelebb jön. Apolló-testére szürke geometrikus minták vannak pingálva. Láttán kiráz a hideg. Borsózik a hátam. A sofőr int, hogy nyugi van, csak a kamerát ne vegyem elő, mert akkor mindketten meghalhatunk. A szurma az ablakhoz lép, benéz a fülkébe.

A géppityut laza mozdulattal lógatja maga mellett, néha nekikoccolja az ajtónak. Az ablak peremén könyökölök, mozdulni sem tudok, nem is akarok. Odalép hozzám. Arca tenyérynire az enyémtől. Vérben forgó sárgás-vörös szeme közepén az írisze feketén, tompán bámul rám. Ázott kutyaszaga van. A szája cefreszagot ont magából. Farkaszemet nézünk. Megbabonázott, állom a tekintetét. A mélyen lógó tágított fülcimpájában két, illetve három bördísz fityeg. Rádöbbenek, hogy minket nem a teherkocsi ajtaja, hanem több ezer év választ el. Ősemberrel állok szemben. Alkoholista gépfegyveres ősemberrel. A lehető legveszélyesebb emberi kombináció.

Néhány pillanat múlva megenyhül az arc kifejezése. A szája ugyan nem mozdul, mégis úgy érzem mosolyog belülről. A homlokát az enyémnek nyomja, és egy pillanattal később szürke szellemként tűnik el a bozótban.

Tudom, hogy ezt a pillanatot soha nem feledhetem. A drogos, részeg sofőr, akinek a kezében van az életem, cinkos vigyorral az ábrázatján a fülét majd a lába közét mutogatja és közben úgy tesz, mintha fegyverrel lőne. Kikerekedik a szemem, leesik a tantusz, a sofőr nyerítve röhög rajtam. A szurma fülében az az öt 'bőrízé' megölt ellenségek levágott, szárított péniszze. Ugyan mi más lehetne itt a bozótban, a vad szurmák földjén? Szárítva nem nagyobb a kisujjammál. Öt férfit ölt meg eddig, nagy harcos lehet.

A zsugorított pénisz gondolata ugyan mellbevág, de ha jobban belegondolok, nincs benne semmi különös. Ezen a földön a férfi a teremtés koronája, és mint olyan annak is a legértékesebb része a nemző szerve. Nem állom meg, hogy ne mosolyogjak magamban: itt én több szempont miatt is egészen biztosan a ranglétra legalján állok.

Nem gondolkoztál azon, hogy az útjaid során - például itt, a Felvidéken - készített fotókat kiállítsd, esetleg útikönyvet állíts össze?

A képeket nagyon szívesen kiállítanám a Felvidéken is, idehaza rendszeresen van állandó vagy időszakos kiállításom. Csak meghívás kérdése, amit nagyon szívesen el is fogadnék. Évek óta utazom öt kontinensen, fotózok, írogatok. Könyvem, szakirodalmat leszámítva még nem jelent meg. Pedig nagyon szeretném az emberekkel megosztani magányos útjaim kalandjait és gondolatait. Ez elsősorban kiadó kérdése, éseddig egyetlen kiadó sem vette komolyan a gondolatát annak, hogy kiadja valamelyik képes regényem.

Hallottam, hogy az útjaid során szerzett ismeretségekből, kapcsolatokból többen meglátogattak Magyarországon...

Igen, nagy öröm, ha Argentínából, Kanadából, Oroszországból, Törökországból, az USA-ból és más helyekről eljönnek és meglátogatnak.

Egy kerekesszékes férfinak mennyivel nehezebb az ismerkedés?

Mivel internetes az interjú, hadd válaszoljak két linkkel:

<http://mipszi.hu/blogs/bendeguz/szerelem-szekben-1>

<http://mipszi.hu/blogs/bendeguz/szerelem-szekben-2>

Nemrégiben Budapest díjat nyert az Európai Bizottság akadálymentes városokat elismerő Access City elnevezésű versenyén, közlekedés terén pedig különdíjban részesült. Ebből kiindulva az utóbbi időben a tervezők nagyobb hangsúlyt fektetnek arra, hogy a különböző intézmények a sérült emberek számára is hozzáférhetőek legyenek?

Idehaza is el kellene végre dönteni, hogy melyik a fontosabb? A törvény vagy az ember? Azóta, hogy mi emberek ítélkezünk, ez az egyik legnehezebb kérdés. Hogy érnek-e a sérült emberek annyit, hogy miattuk átalakuljanak az évszázados törvények, pedig modern átírata ennek az évezredes kérdésnek.

Budapest nem túl akadálymentes város. De nem is utolsó ebből a szempontból Európában, hanem egy jó erősközépmezőnybe tartozik. Aki nem hiszi üljön székbe, fogja be a szemét vagy a fülét és a saját bőrén szerezhet tapasztalatokat.

Ezen a versenyen nyilván a nem túl akadálymentes városok pályázhattak, mert én kapásból sorolhatnék száz északi várost, amelyik mind akadálymentesebb Budapestnél. Hogy Budapest a világ egyik legszebb és legizgalmasabb városa, azt én sem vitatom egy pillanatig sem.

Építészmérnöki szemmel Magyarországon a ma épülő épületek mennyire lesznek akadálymentesek?

Ha elfogadjuk a sérült embert partnernek és első osztályú állampolgárnak, a legnehezebb kérdéseket már fel sem kell feltenni. Hiszem, hogy az épített környezet van az emberért és nem fordítva. A sérült személy is elsősorban ember, akinek alkotmányos jogai vannak, ezért a sérült ember is jogosult az épített környezet akadálytalan használatára. Az állam kötelezettsége, hogy ezt lehetővé tegye.

Akadálymentesség, egyenlő esélyek és önrendelkező élet biztosításának tekintetében az állam Magyarországon folyamatos törvénysértő magatartást tanúsít. Az akadálymentességet biztosító műszaki megoldásokat elrejtteni vagy nem elrejtteni csak megközelítés kérdése, a lényeg, hogy megvalósuljanak. Az épületeket akadálymentesítő műszaki megoldásokat nem lehet mindig elrejtteni. De ezt a gondolatot, megelőzi egy sokkal korábbi. Mi legyen velünk? A sérült embert el kell-e rejtteni vagy sem? 25 évvel a rendszerváltoztatás után még mindig nem egyértelmű a válasz...

Ha nem szándékozunk paraván mögött tartani a sérült embereket, vállalni kell a műszaki megoldások esetleges esztétikai visszásságát. Magyarország az egyenlő esélyek biztosítása szemszögéből a XXI. század küszöbén nem emberközpontú, humanista, hanem bürokrata, jogszabálykövető, tekintélyelvű ország. Nem állunk jól akadálymentesség szempontjából.

Kerekesszékekben sportolsz is, mégpedig kosárlabdázol. Elképzelhető, hogy világversenyen képviseld az országot?

Világéletemben sportoltam, a versenysport része volt életemnek, az abból merítkező önfegyelem, kitartás, testi és lelki erő pont kapóra jött és ma is jön új, kerekesszékes életemben.

Igényem volt már az első években is a sportra, eleinte a normál, aktív székkel tettem meg hosszabb távokat.

1998 telén Svédországban támogatók segítségével vásároltam meg az első maratoni kerekesszéket, ott kezdtem el edzeni, és négy hónap múlva megnyertem a Stockholm maratont, amit 1999-ben megismételtem.

Nem hiszem, hogy a sport változtatna az ember egyéniségén. Sok jó embert megismertem, sok szép helyre eljutottam, jó volt a maratoni székben elsuhanni az emberek mellett, akik sokszor még azt sem fogták fel, hogy mi a fene is volt az ???

Természetesen kerekesszékekben sportolni nehezebb, több minden szükséges, kényelmetlenebb is, például a maratoni kerekesszéket bizton alkalmazta volna az Torquemada inkvizitor

nagymester kínzóeszköznek, de maga a sport döntés kérdése, vagy belevág az ember vagy nem.

Sokkal fontosabbak az edzések. A verseny már csak ünnep. Alkalom a barátokkal, vetélytársakkal való találkozásra. Jó néhány éve kihúlt bennem a versenyláz, sokkal fontosabb az egészség megtartásáért végzett sport.

Manapság a kosárlabda a versenysport az életemben. A DVTK csapat tagjaként épp minap nyertünk második helyet a magyar bajnokságban. Csak a Dióóóógyőőőő!!!

Esélyegyenlőség bizonyos szempontból, ha természetesnek vesszük a másságot. Ezt a gyerekek már iskolás korban meg kellene tanítani. Te hogyan vélekedsz erről?

Akadályok vannak az épületekben is, de főleg a fejekben.

Az említettekkel ok-okozati összefüggésben sok közöttünk a zárkózott, sőt az elzártan élő, főként az ex-szocialista keleti blokkban, ahol a korábbi rendszerben rejtegettük a sérült embereket. Hiába fektettük le az új Alaptörvényben, hogy ugyanolyan jogok illetik meg a sérült embereket, mint az éveket, ez a gyakorlatban nem működik.

Ehhez persze nekünk is komolyan kell vennünk magunkat, el kell hinni, hogy képesek vagyunk teljes értékű munkát végezni. Alapvető az önbecsülés: felnőttként akarjunk élni, ne pedig gyermekként, s legyünk tudatában a képességeinken.

Az elmúlt tizenöt évben sokfelé jártam. Például Németországban meglátogattam egy komoly IT céget, amelynek két Down-szindrómás ember a tulajdonosa. Sokat játszanak és sakkoznak. Pontosan tudatában vannak a szellemi képességeik határának, de azt is tudják, hogy vannak különleges képességeik is.

„Mi nem vagyunk egészen „normálisak”, de vannak jó ötleteink. Ezen a bőrrrel kárpitozott ajtón túl pedig sok okos, normális, képzett ember dolgozik nekünk, akiket ezért jól megfizetünk.”

Amíg a fejekben lévő akadályokat nem bontjuk le, a külső akadályok is maradnak.

Ha továbbadhatnád a stafétabotot, ki volna az, akit jobban megismerhetnének az emberek?

Ajánlom Dubniczki Csillát, a De Jure Alapítvány kurátorát, aki hallássérült emberként rengeteg hasznos és szórakoztató információval tudna bennünket ellátni.

És ha lehetne egyetlen kívánságom, a jó tündérnek feladata lenne megszüntetni a Földön több ezer éve tomboló örületet, amelynek ismérvei a háborúk, halál, szegénység, testi és mentális nyomor, éhezés, tudatlanság, gátlástalan fogyasztás, egymás primitív és kifinomultabb, a fejlett nyugati civilizációra jellemző módszerekkel való gyors illetve lassú testi és lelki öldöklése.

Igazságot, igazságosabb életet szeretnék a Föld lakóinak, mert mindenki megérdemli.

forrás: Mozgáskorlátozottak Csongrád Megyei Egyesülete

-RENDEZVÉNYEK-

Az Önálló Élet Európai Napja

2015 május 5-én szerte Európában, 18 ország mintegy 40 városában tartottak különféle megmozdulásokat, rendezvényeket azért, hogy a társadalom figyelmét ráirányítsák a fogyatékossgal élő emberek, köztük a legsúlyosabb állapotban, a legkiszolgáltatottabb helyzetben lévők jogaira, esélyegyenlőségére.

Caesar Éva siófoki előadásának anyagai:

[ENIL NAP majus 5.doc](#)

[ENIL nap eloadas.ppt](#)

Megrendezés dátuma: 2015 május 12.

forrás: MEOSZ OKTATÁSI, TOVÁBBKÉPZŐ ÉS TÁVMUNKA INTÉZET

-PÁLYÁZATOK-

Tanulmányi ösztöndíj fogyatékossgal élő emberek számára online, angol nyelvű MBA képzésre

A Cotrugli Üzleti Iskola pilóta projekt keretében online, angol nyelvű MBA képzési lehetőséget és hozzá 10.000 EUR értékű tanulmányi ösztöndíjat ajánl fogyatékossgal élők számára. Ezt a kezdeményezést hosszú távú projektként kívánják folytatni, melynek célja, hogy létrejöjjön az online MBA-t végzettek nemzetközi közössége.

Az MBA program teljes rugalmasságot biztosít. A tanulás földrajzi helyzettől, naptól, időtől függetlenül folytatható. Magasan képzett oktatási anyagok jellemzik a szakoktatókat, a teljes tananyag és online kommunikáció is biztosítja a széleskörű tapasztalatcserét, kizárólag angol nyelven. Az online MBA program 16 modulból áll egyéves időszakra. Hetente szerveződik a tanulók tanulmányi ideje, a modulok 3-6 hétig tartanak a befektetett munka függvényében.

Modulok:

Vezetőképzés, pénzügyek (haladó), személyi fejlesztés és menedzsment, üzleti kommunikáció, stratégiai menedzsment, működési menedzsment, értékesítési menedzsment, emberi erőforrás menedzsment, pénzügyi menedzsment, pénzügyi és ügyvezetési számvitel, döntéshozatal, ügyvezetői gazdasági mennyiségi módszerek, stratégiai információs technológiai menedzsment, üzleti működés alapjai, stratégiai piacutató, vállalkozástan.

A Cotrugli Üzleti Iskola büszke arra, hogy az MBA képzéssel hasznára lehet fogyatékossgal élő embereknek, szakmai tudásukat javítva üzleti hálózat kiépülését és társadalmi befogadásukat segíti elő.

Első jelentkezési határidő: 2015. május 31.

Második jelentkezési határidő: 2015. szeptember 30.

További felvilágosítás angol nyelven:
Petra Jug, Project Manager petra.jug@cotrugli.eu; +38599 266 0476

Jelentkezési határidő: 2015 május 31.

forrás: MEOSZ OKTATÁSI, TOVÁBBKÉPZŐ ÉS TÁVMUNKA INTÉZET

-MUNKAAJÁNLATOK-

Telefonos operátor 4-6 órában

Jelige: "WFT"

Főbb feladatok, munkák:

- Kimenő hívások lebonyolítása
- Hívások számítógépen történő dokumentálása
- Vezető utasításainak végrehajtása

Az álláshoz tartozó elvárások:

- Jó kommunikációs készség
- Pontos, tömör fogalmazás
- Jó problémamegoldó készség
- Határozott fellépés

Amit kínálunk:

- Bejelentett munka az 1. naptól
- Fix havi fizetés
- Stabil, hosszú távú munkahely
- Jó munkahelyi környezet

Munkavégzés helye: Budapest 11 kerület. 2. emeleti munkahely lift nélküli irodaházban

Munkaidő: több műszak 8-20 óra között

Bérezés: Minimálbér

Minimum iskolai végzettség: érettségi

Jelentkezni a MEOSZ Álláskulcs Munkaerőpiaci Szolgáltató Irodájánál lehet "WFT" jeligével. Jelentkezését az allas@meosz.hu e-mail címre küldje. (Jelentkezésének továbbküldési feltétele díjtalan együttműködési megállapodásunk aláírása, melyet jelentkezése esetén e-mailen küldünk meg címére.)

Ha még nem regisztrált álláskeresőnk itt regisztrálhat. Csak regisztrált álláskeresőink jelentkezését tudjuk továbbítani!

Jelentkezési határidő: 2015 augusztus 11.

forrás: MEOSZ OKTATÁSI, TOVÁBBKÉPZŐ ÉS TÁVMUNKA INTÉZET

